

РЕШЕНИЕ

№ 30746

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 16.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4032** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на В. Д. Д. от [населено място], чрез адв. К., срещу решение № 07-02-2 от 13.03.2026г. на изпълнителния директор на „Булгаргаз“ ЕАД, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление на жалбоподателя с рег. № 04-04-356 от 18.02.2026г.

Жалбоподателят посочва, че исканата информация е обществена по своя характер, като ответника е публичноправна организация, която дължи предоставянето ѝ. Става въпрос за информация по вече сключено споразумение, за периода, в който вече е произвело действие – 2023-2025г., а не за бъдещи преговори за предоговаряне на клаузите му. Няма данни за сключено споразумение за конфиденциалност между страните, но дори и да има, то не може да преодолее задължението по чл. 41 от Конституцията за предоставяне на обществена информация. Несъгласието на другата страна по договора не е основание за отказ, когато е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 във връзка с т.5, б.„е“ от ДР на ЗДОИ. В случая става въпрос за съществен обем доставки на природен газ и плащания по тях, които са от съществено значение за икономическия живот в страната, както и за това гражданите да си съставят мнение за политиките и решенията, чрез които доставките и заплащанията са формирани. Още повече при наличието на политически спорове относно ползите от въпросния договор. Поради това се иска от съда да отмени процесния отказ и да върне преписката на административния орган с указание да бъде предоставен достъп до исканата обществена информация. Претендират се разноси по списък. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - „Булгаргаз“ ЕАД, редовно уведомен, в становище от 02.04.2026г. оспорва жалбата. Твърди, че информацията се отнася до Споразумение за достъп до преносната мрежа и

използване на терминалите за регазификация на природен газ, сключено между „Б.“ и турската държавна компания „Боташ“, което в момента е предмет на преговори за предоговаряне на условията му въз основа на решение на НС от 19.04.2024г. Поради това предоставянето на исканата информация би могло да доведе до отслабване на преговорната позиция на българската страна и предоставяне на предимство на другата страна, респ. невъзможност за постигане на по-изгодни договорни условия. Оспорва се наличието на надделяващ обществен интерес, тъй като информацията не е свързана с разкриване на корупция, злоупотреба с власт или неправомерно разходване на публични средства. На следващо място се аргументира, че исканата информация представлява търговска тайна съгласно споразумение за конфиденциалност между страните, като Боташ с писмо от 13.01.2026г. изрично е отказала да даде съгласие за предоставянето ѝ. Тъй като жалбоподателят е журналист, предоставянето на информацията би довело до нейното разгласяване, което би противоречало на посоченото по-горе. Поради това се моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по съществото на спора.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Със заявление с рег. № Е-ЗДОИ-22 от 09.02.2026г., жалбоподателят е поискал от Министерството на енергетиката да му предостави информация колко мегаватчаса са получени в България по договора с „Боташ“ през всяка от годините 2023г., 2024г. и 2025г.; какви суми реално са изплатени на доставчика за всяка една от изброените години. Заявлението е препратено по компетентност на „Булгаргаз“ ЕАД с писмо от 18.02.2026г. Срокът за отговор е удължен с писмо от 04.03.2026г. с 10 дни, считано от 04.03.2026г., когато е изтекъл първоначалния срок по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ. Поискано е съгласие на другата страна по договора - „Боташ“, която в писмо от 13.01.2026г. се е позовала на споразумението за конфиденциалност между страните от 30.12.2022г. и не е дала съгласие за разкриване, изцяло или частично на споразумението.

На това основание е издадено процесното решение от 13.03.2026г., с което е отказано предоставяне на исканата информация, тъй като на министъра на енергетиката е възложено с решение на НС от 2024г. да предприеме действия за предоговаряне на споразумението. На това основание между страните се водят активни преговори, като разкриване на информация относно съдържанието на споразумението, параметрите на договора, финансовите условия и текущата преговорна позиция, може да повлияе на хода на преговорния процес. Поради това исканата информация не се дължи на основание чл. 13, ал.2, т.2 от ЗДОИ. На второ място, информацията, свързана с проекта и данните за операции, процеси, търговски условия, ценообразуване, ноу-хау, пазарни възможности, клиенти и бизнес планове, е търговска тайна съгласно споразумение за конфиденциалност, сключено между страните на 17.05.2022г. Поради това не може да се предоставя без предварително съгласие на страните, а в случая такова липсва. Поради това е отказан достъп до исканата информация на основание чл. 37, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Решението е съобщено на жалбоподателя на 13.03.2026г., а жалбата срещу него е подадена на 27.03.2026г.

По делото е приложено споразумение за конфиденциалност между „Булгаргаз“ ЕАД и Боташ П. от 17.05.2022г., според което конфиденциална информация е всяка такава, свързана с проекта за сътрудничество в областта на търговията с природен газ, касаеща операции, процеси, планове, намерения, информация за продукти, ценообразуване, ноу-хау, проекти, търговски тайни, пазарни възможности, клиенти, бизнес дела, условия за продажба и покупка, меморандуми, доклади, оценки, анализи и резюмета на конфиденциална информация. Тази информация не може да се разгласява по какъвто и да е начин без предварително писмено

съгласие на другата страна, освен ако самата информация е била в законно притежание на получаващата страна без задължение да пази тайна, е била обществено достояние, станала е част от публичното пространство впоследствие, изисква се да бъде разкрита съгласно действащото законодателство. Пред съда с молба от 05.05.2025г. ответникът е представил писмо на изпълнителния директор на дружеството от 26.10.2026г. до Боташ, в което е посочено, че в края на септември 2025г. Министерството на енергетиката е назначило комисия за изготвяне на цялостен анализ на споразумението, който все още не е готов. Поради това с писмо от 15.04.2026г. изпълнителният директор на дружеството е предложил да се проведе среща между страните след изготвянето му.

Жалбоподателят е представил разпечатки от интернет сайтове на различни медии – Капитал, [улица], Сега, М., които съдържат информация относно възможностите за предоговаряне на договора с Боташ.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт –изричен отказ от предоставяне на обществена информация. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 във връзка с §1, т.4,б. „г“ от ЗДОИ като дружество, което е 100% собственост на друга публично-правна организация – „БЕХ“ ЕАД, което от своя страна е 100% собственост на държавата.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, която касае търговията с природен газ от дружество с краен собственик – държавата. Безспорно е, че търсената информация засяга обществения живот в страната. Тази информация ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на дружеството по разходване на публични средства и получените срещу тези средства количества природен газ. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал.2 и не е налице обстоятелството по ал. 3 и 4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.(чл.13, ал.3 от ЗДОИ). Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал.4 от ЗДОИ). "Надделяващ

обществен интерес" по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Освен това §1, т.5, б. „е“ от същата ДР предвижда, че не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. В случая са налице основания за ограничаване на достъпа по чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Макар че исканата информация не съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, тя касае факти, които могат да се квалифицират като сведения, свързани с преговорния процес – количество доставени мегаватчаса за периода 2023г.-2025г. и платените суми по тях. Поради това предоставянето ѝ не би било дължимо, ако не беше налице надделяващ обществен интерес. При разходването на публични средства винаги е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 и т.5, б. „е“ от ДР на ЗДОИ, като тази презумпция не е оборена от ответника. В случая чрез исканата информация ще се повиши прозрачността в дейността на ответното дружество по целесъобразното, икономично и ефективно разходване на публични средства за закупуване на съществена за обществото суровина, като по този начин гражданите ще си съставят мнение за евентуалните ползи или вреди от договора с турската компания. Освен това исканата информация частично касае предмета, цената и сроковете за доставка на природен газ съгласно договора, като засяга само онази част от тях, по която реално са осъществени доставки в периода 2023-2025г. Останалата част от договора не е предмет на исканата информация. Последната, макар и да е в обхвата на закрила на споразумението за конфиденциалност от 2022г. като част от процесите по доставка по договора, може да бъде разкрита на основание т.3, б. (vi) от него, с оглед изискванията на посочените по-горе разпоредби на ЗДОИ. В този смисъл е и писмото на изпълнителния директор на Боташ от 13.01.2026г., който се позовава на разпоредбите за конфиденциалност в споразумението, които следва да се спазват. Не на последно място следва да се има предвид, че към момента вече са изтекли 2 год. от доставките, осъществени по договора до юни 2024г., поради което информацията за периода 2023г.-юни 2024г. е дължима и на основание на чл. 13, ал.3 от ЗДОИ.

Предоставянето на исканата информация следва и от принципите на АПК - чл. 6, ал.1 и 4 (органът действа добросъвестно, по най-благоприятния за обществото начин) и чл.12, ал.3 (информацията се търси по реда на ЗДОИ, ако заявителят не е страна в производството), така и от принципите на ЗДОИ- чл.4 (всеки има право на достъп до общ.информация), чл.6, ал.1, т.1, 3 и 4 (откритост на информацията, осигуряване на законност при търсенето на информация и защита на правото на информация) и чл.7 (не се допускат ограничения в достъпа, освен в изрично регламентирани законови случаи). В случая заявителят е поискал информация за доставени количества и платени суми за тях по цитирания договор за период от 3 год. Не съществуват никакви законови основания да се постанови отказ за предоставяне на заявената информация, вкл. няма основания за отказ по хипотезите на чл.37 от ЗДОИ. Това е така, тъй като дори да е налице хипотеза по чл.37, ал.1, т.1 и 2, то в случая е налице надделяващ обществен интерес. Отказът като незаконосъобразен следва да се отмени и преписката да се върне на органа за ново произнасяне в 14- дневен срок, като се предостави заявената информация.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски съгласно чл. 143, ал.1 от АПК, в размер на внесена държавна такса 5.11 евро и адвокатско възнаграждение от 600 евро, платено по

банков път съгласно платежно нареждане на л.109. Основателно е възражението на ответника за прекомерност, предвид ниската фактическа и правна сложност на делото и решаването му в едно заседание без събиране на допълнителни доказателства. Поради това същият следва да бъде редуциран до минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа – 511,29 евро.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 07-02-2 от 13.03.2026г. на изпълнителния директор на „Булгаргаз“ ЕАД, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление на В. Д. Д. с рег. № 04-04-356 от 18.02.2026г.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на „Булгаргаз“ ЕАД за ново произнасяне по Заявление № 04-04-356 от 18.02.2026г. съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението в 14- дневен срок от постъпване на преписката.

ОСЪЖДА „Булгаргаз“ ЕАД да заплати на В. Д. Д. сумата от 516,40 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: